

Joan Fuster, sense nostàlgia ni tabús

Homes i dones de ciència, cultura, economia i política van acollir la presentació a Barcelona de l'Any Joan Fuster. Convocats i convocats van coincidir en la necessitat de reivindicar la figura de Fuster, més enllà de la temptació nostàlgica.

Reunits sota els arcs gòtics del Saló del Tinell de Barcelona, prop de cent-vuitanta protagonistes de la política, la cultura, l'economia i els mitjans de comunicació del Principat van assistir amb complicitat al tret de sortida oficial de l'Any Joan Fuster, organitzat per la Fundació Ausiàs March, l'hereu, Josep Palàcios, els marmessors, Max Cahner, Joaquim Maloquer i Eliseu Climent, i l'Ajuntament de Sueca, vila natal de l'intel·lectual valencià.

La presentació va ser una invitació a la reflexió i a la reivindicació de l'obra de Fuster, polièdrica i multidisciplinària. L'assistència de representants polítics va ser àmplia però en nivells diversos. ERC va apostar-hi la plana major amb el secretari general, Josep Lluís Carod-Rovira, el president, Jordi Carbonell, i diversos parlamentaris. Una altra representació nombrosa va ser la d'Iniciativa per Catalu-

nya; entre altres, hi assistiren la primera tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, Eulàlia Vintó, i els parlamentaris Jaume Bosch i Ignasi Riera, a qui les presses no havien deixat treure's la camisa de casteller. També s'aplegaren a l'acte representants de Convergència com Josep Lluís Vilaseca, Joan Granados, i l'alcalde de Solsona Ramon Llumà; d'Unió, com Jordi Petit; i del PSC, com Josep Maria Carbonell. La iniciativa de reflexió fusteriana també va ser aplaudida per personalitats del món econòmic català com Agustí Contijoch, Antoni Serra Ramoneda, Agustí Montal, Francesc Cabana, i Francesc Roca; i també per representants de l'àmbit cultural com Eva Serra, Josep Maria Castellet, Joan Carreras, Eulàlia Duran, Jordi Porta, Vicenç Altaió, Francesc Candell, Ramon Barnils; del món acadèmic, com Enric Casassas, Josep Gifreu i Joan B. Culla;

i del món de l'art, com Arnau Puig i Daniel Giralt-Miracle.

Després d'escoltar les intervencions, la clausura de Romà Cuyàs va donar pas a la copa de cava i a la "patisserie social", que en deia Pla, gran amic de Fuster i enguany també homenatjat. Les cares de satisfacció dels qui es van quedar per la tertúlia espontània denotaven la sensació d'haver complert un deure, sense treva per a la nostàlgia o el tabú, envers el llegat de Fuster. És també una reivindicació que té bona part d'agraïment. En una mesura o una altra els allí reunits coincidien a haver rebut els impactes de l'obra de l'assagista i en la imperiosa necessitat de posar-los de nou damunt la taula, per remirar-los, reflexionar-hi i recordar l'autor com un dels intel·lectuals més importants dels Països Catalans.

Oriol Cortacans